

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 26 shkurt 2014
Nr. ref.: RK 560/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI14/14

Parashtrues

Abdyl Islami

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme,
Pml. nr. 225/2013, të 18 dhjetorit 2013**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtruesi i kërkesës është z. Abdyl Islami (në tekstin e mëtejme: parashtruesi), me banim në Prishtinë.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 225/2013, të 18 dhjetorit 2013, të cilin parashtruesi e ka pranuar më 10 janar 2014.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kërkesës është kërkesa për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Pml. nr. 225/2013, të 18 dhjetorit 2013, si dhe aktgjykimeve të Gjykatës Komunale në Prishtinë (P. nr. 1823/2012, i 16 korrikut 2012) dhe Gjykatës së Apelit (PA1. Nr. 1081/2012, i 12 shtatorit 2013). Aktgjykimi i lartcekur i Gjykatës Supreme ka të bëjë me refuzimin e kërkesës së parashtruesit për mbrojtje të ligjshmërisë si të pabazuar, ndërkohë që parashtruesi përmes aktgjykimeve të instancave më të ulëta ishte shpallur fajtor për kryerjen e veprës penale: vepër e rëndë kundër sigurisë së komunikacionit dhe për të njëjtën ishte gjykuar me dënim me burgim.
4. Përveç kësaj, parashtruesi kërkon nga Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) vendosjen e masës së përkohshme deri në nxjerrjen e një vendimi nga Gjykata, gjegjësisht pezullimin e ekzekutimit të aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës (PA1. Nr. 1081/2012, të 12 shtatorit 2013), e cila gjykoj parashtruesin me dënim me burgim në kohëzgjatje prej 1 (një) viti.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), nenin 27 dhe 47 të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullat 54, 55 dhe 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

6. Më 28 janar 2014, parashtruesi dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 31 janar 2014, Kryetari i Gjykatës, në bazë të Vendimit GJR. KI14/14, e caktoi gjyqtaren Arta Rama-Hajrizi gjyqtare raportuese. Të njëjtën ditë, Kryetari i Gjykatës, në bazë të Vendimit KSH. KI14/14, caktoi Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Kadri Kryeziu.
8. Më 31 janar 2014, Gjykata Kushtetuese njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës. Të njëjtën ditë, Gjykata njoftoi gjithashtu edhe Gjykatën Supreme në lidhje me kërkesën.

9. Më 7 shkurt, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtares raportuese, dhe i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë të deklarojë kërkesën e papranueshme dhe të refuzojë kërkesën për masë të përkohshme.

Përmbledhja e fakteve

10. Më 24 janar 2003, parashtruesi gjatë drejtimit të veturës në komunikacion, kishte goditur një këmbësor, me ç'rast i njëjti këmbësor si rezultat i lëndimeve të pësuar nga goditja me veturë kishte vdekur një orë me vonë në spital.
11. Parashtruesi nga 24 janari 2003, deri më 6 shkurt 2003, kishte qëndruar në paraburgim.
12. Më 25 mars 2003, Prokuroria Publike Komunale në Prishtinë, kishte ushtruar aktakuzë ndaj parashtruesit për shkak të veprës penale: vepër e rëndë kundër sigurisë së komunikacionit sipas nenit 171, paragrafi 5 në lidhje me nenin 165, paragrafi 3 në lidhje me paragrafin 1 të Ligjit Penal të Kosovës.
13. Më 14 shkurt 2011, Gjykata Komunale në Prishtinë, (Aktgjykimi P. Nr. 497/2003) parashtruesin e kishte shpallur fajtor dhe e kishte gjykuar me dënim me burgim në kohëzgjatje prej 2 (dy) viteve.
14. Si rezultat i ankesës së parashtruesit, më 21 qershor 2011, Gjykata e Qarkut në Prishtinë (Aktvendimi AP. Nr. 78/2011) kishte miratuar si të bazuar ankesën e parashtruesit, duke anuluar Aktgjykimin e Gjykatës Komunale (Aktgjykimi P. Nr. 497/2003 i 14 shkurtit 2011) dhe kishte kthyer çështjen për rigjykim.
15. Parashtruesi nuk ka dorëzuar në Gjykatë, aktgjykimet e lartcekura të Gjykatës Komunale në Prishtinë (P. Nr. 497/2003, i 14 shkurtit 2011) dhe Aktvendimin e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë (AP. Nr. 78/2011, të 21 qershorit 2011).
16. Pas kthimit të çështjes në rigjykim, Gjykata Komunale në Prishtinë, kishte kërkuar një super ekspertizë.
17. Më 16 korrik 2012, Gjykata Komunale në Prishtinë, pas mbajtjes së shqyrtimeve gjyqësore, dëgjimit të palëve, dhe pas vlerësimit të ekspertëve, përmes Aktgjykimit, P. Nr. 1823/2012, parashtruesin e kishte shpallur fajtor për kryerje të veprës penale: vepër e rëndë kundër sigurisë së komunikacionit sipas nenit 171, paragrafi 5 në lidhje me nenin 165, paragrafi 3 në lidhje me paragrafin 1 të Ligjit Penal të Kosovës, dhe e kishte gjykuar me dënim me burgim në kohëzgjatje prej 2 (dy) viteve, duke i llogaritur edhe kohën e kaluar në paraburgim.
18. Gjykata Komunale në Prishtinë, kishte ardhur në përfundim se:

[...]

“Me rastin e percaktimit të denimit gjykata pati parasysh të gjitha rrethanat që ndikojnë në llojin dhe masën e denimit kështu që të pandehurit Avdyll Islami gjykata ia mori parasysh rrethanat lehtësuese, se është njeri fanlijar, baba i një femiu, se me parë nuk ka qene i gjykuar, se kunder tij nuk zhvillohet procedure tjeter penale, ndersa si rrethana renduese gjykatat ia mori parasysh motivin dhe venin e kryerjes se vepres penale, dhe te

nejtiti për veprë penale si në aktakuze e gjykoi me dënim me burgim në kohëzgjatje prej 2 (dy) viteve me bindje se me një dënim të tillë do të arrihet efekti i dënimit.

“Nga faktet e vërtetuara me lartë gjykata gjeti se në veprimet e të pandehurit Avdyl Islami ekzistojnë të gjitha elementet qensore të veprës penale Vepres se rende kundër sigurisë së komunikacionit nga neni 175 al. 5 lidhur me nenin 165 al. 3 me al. 1 të LPK për të cilën veprë penale gjykata edhe e shpall fajtor të pandehurin, pasi me parë gjeti se penalisht është përgjegjës”.

19. Parashtruesi, kundër Aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë, kishte parashtruar ankesë me pretendimin se Aktgjykimi i lartcekur përmbante shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale, duke pohuar se dispozitivi i Aktgjykimit ishte i paqartë dhe i pakuptueshëm dhe nuk ofronte arsytim lidhur me faktet relevante. Parashtruesi po ashtu ishte ankuar për vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike.
20. Më 12 shtator 2013, Gjykata e Apelit e Kosovës, përmes Aktgjykimit PA1. nr. 1081/2012, vendosi që pjesërisht të miratojë ankesën e parashtruesit dhe të ndryshojë Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë, (P. nr. 1823/2011 i 18 korrikut 2012) sa i përket pjesës së vendimit për dënim me burgim, duke i shqiptuar parashtruesit dënimin me burgim në kohëzgjatje prej 1 (një) viti.
21. Duke iu referuar pretendimeve të ngritura nga parashtruesi, Gjykata e Apelit e Kosovës konstatoi se:

[...]

“Kolegji Penal i Gjykatës së Apelit, duke shqyrtuar aktgjykimin e ankimuar në pajtim me nenin 394 par. 1 pika 1.1 të KPPK, sipas detyrës zyrtare ka shikuar dhe ka ardhur në përfundim që aktgjykimi i ankimuar nuk përmban shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale nga neni 384 par. 1 pika 1.12 të KPPK, sepse dispozitivi i aktgjykimit të sulmuar, është i qartë, i kuptueshëm dhe si i tillë në harmoni me vetveten dhe me arsyet e paraqitura. Në dispozitivin e aktgjykimit të ankimuar, në përshkrimin faktik, përnahen të gjitha arsyenat lidhur me faktet vendimtare dhe rrethanat që i përbëjnë elementet qenësore të veprës penale, veprë e rëndë kundër sigurisë së komunikacionit nga neni 171 al. 5 lidhur me nenin 165 al. 3 lidhur me al.1 të LPK, të aplikuar sipas Rregullores së UNMIK-ut 24/1999, të cilat elemente janë vërtetuar gjatë mbajtjes së shqyrtimit gjyqësor, dhe pas përfundimit të të njëjtit i akuzuari është shpallur fajtor. “

[...]

“aktgjykimi i ankimuar nuk i përmban shkeljet për të cilat pretendon mbrojtësi i të akuzuarit, sepse nga ana e gjykatës së shkallës së parë në mënyrë të drejtë janë vlerësuar të gjitha provat të cilat janë proceduar gjatë mbajtjes së shqyrtimit gjyqësor, sikurse janë deklaratat e të akuzuarit, deklaratat e dëshimtarëve, janë vlerësuar provat materiale nga shkresat e lëndës, andaj është ardhur në përfundim që nga ana e gjykatës së

shkallës së parë është vërtetuar se i akuzuari ditën kritike ka kryer veprën penale vepër e rëndë kundër sigurisë së komunikacionit nga neni 171 al. 5 lidhur me nenin 165 al. 3 lidhur me al. i të LPK”.

[...]

22. Duke marrë parasysh këtë më sipër, Gjykata e Apelit erdhi në përfundimin si në vijim:

[...]

“Meqë me ankesën e mbrojtësit të akuzuarit, aktgjykimi ankimohet sa i përket vendimit mbi dënimin, duke pretenduar se nga ana e gjykatës së shkallës së parë janë mbiulerësuar rrethanat renduese, pa i vlerësuar ato lehtësuese, sikurse janë koha relativisht e gjatë prej kryerjes së veprës penale e gjer me tani, se i akuzuari është familjar, kolegji i Gjykatës së Apelit, me aprovimin e pjesërishëm të ankesës së mbrojtësit të akuzuarit të ndryshohet vendimi mbi dënimin ashtu që të akuzuarit iu është shqiptuar dënimi me burgim në kohëzgjatje prej 1 (një) viti, duke qenë i bindur që me dënimin e shqiptuar do të arrihet efekti dhe qëllimi i dënimit i paraparë me nenin 41 (i vjetri 34) të KPK”.

23. Më 5 dhjetor 2013, parashtruesi, duke pretenduar aplikimin e gabuar të së drejtës materiale në Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë (P. nr. 1823/11, i 18 korrikut 2012), të ndryshuar me Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, parashtroi kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme.

24. Parashtruesi në kërkesën e tij për mbrojtje të ligjshmërisë kishte pretenduar [...], *“se vetëm tejkalimi i shpejtësisë pa patur veprime të tjera të kundërligjshme dhe të rrezikshme për pjesëmarrësit në komunikacion, në asnjë rast nuk nenkupton se personi ka kryer veprën penale nga neni 171 lidhur me nenin 165 të LPK-së. Në rastin konkret levizja e shpejtësisë përtej 40 km/h, mund të cilësohet vetëm si një kundervajtje e trafikut, dhe jo veper penale”.* Parashtruesi e përfundon kërkesën e tij si në vijim: *“Veprimet e të dënuarit në rastin konkret, nuk përbejnë elemente të veprës penale, dhe për këtë arsye aktgjykimet e kundërshtuara duhet të ndryshohen apo anulohen si është propozuar me lartë, pasi merren me shkelje të ligjit penal në dëm të dënuarit, duke aplikuar ligjin penal pa mundur me vërtetuar se janë shkelur dispozitat e nenit 171 dhe 165 të LPK-së”.*

25. Më 18 dhjetor 2013, Gjykata Supreme, përmes Aktgjykimit (Pml. nr. 225/2013) e refuzoi si të pabazuar kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë.

26. Gjykata Supreme, në Aktgjykimin e saj, konstatoi dhe përfundoi si në vijim:

[...]

“Nga shkresat e çështjes dhe përshkrimi faktik i veprës penale rezulton se në veprimet e gjykuarit përmbushen elementet e përcaktuara nga dispozitat e nenit 165 par. 1 të LPK, ndërsa meqë si pasojë e këtij veprimi ka rezultuar vdekja e një personi vepra është cilësuar në pajtim me dispozitat e nenit 171

par. 5 të LPK, prandaj cilësimi i veprës penale me asgjë nuk mund të vihet në dyshim.

Nga arsyet e cekura më lartë, Gjykata Supreme, nuk aprovoi pretendimet nga kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë se në këtë rast kemi të bëjmë vetëm me një kundërvajtje sepse sic edhe u cek më lartë si rezultat mospërfilljes së dispozitave që rregullojnë trafikun rrugor – tejkalimi i shpejtësisë është shkaktuar edhe vdekja e këmbësorit [...], prandaj asesi nuk kemi të bëjmë me kundërvajtje por vepër penale siç drejtë kanë konkluduar gjykata e shkallës së parë dhe ajo e shkallës së dytë, të cilin qëndrim e aprovon edhe kjo Gjykatë”.

Pretendimet e parashtruesit

27. Parashtruesi pretendon se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, përfshirë dhe aktgjykimet e Gjykatës së Apelit dhe Gjykatës Komunale në Prishtinë, i kanë shkelur të drejtat e tij të garantuara me Kushtetutë, përkatësisht nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës dhe nenin 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

28. Në lidhje me këtë, parashtruesi pohon si në vijim:

[...]

“Aktgjykimi i Gjykatës komunale në Prishtinë, p.nr. 1823/2012, aktgjykimi i gjykatës së Apelit në Prishtinë, PA1.nr. 1081/2012, dhe aktgjykimi i gjykatës supreme të Kosovës, Pml. nr. 225/2013, në asnjë moment asnjë nuk marrin parasysh asnjë nga kërkesat e mbrojtjes për sigurimin e gjykimin të drejtë dhe për barazim të paleve në procedurë. Në fakt të gjitha këto aktgjykime duke u përqendruar vetëm në kinse vertetimin e gjeëndjes faktike dhe zbatimin e ligjit penal, fare as që leshohen në dhenjen e vlerësimeve për propozimet e kërkesat e mbrojtjes së tani kerkuesit – të denuarit”.

[...]

“Gjykata në asnjë moment nuk bëri përpjekje për tu siguruar një ekspertisë komplete e cila duhej të bazohej në të gjitha rrethanat lidhur me shkaktimin e aksidentit, si nga vendi i ngjarjes dhe rrethanat në teren si dhe kushtet teknike të automjetit”.

29. Parashtruesi i drejtohet Gjykatës me kërkesën:

*“- që kërkesa të shpallet e pranueshme
- të konstatohet se ka patur shkelje të nenit 31 të Kushtetutës së Kosovës (E drejta gjykim të drejtë dhe të pa anshëm) dhe nenin 6 të Konventës Evropiane për të drejtat e njeriut (e drejta për proces të rregullt),
- të shpallen të pavlefshëm aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. Nr. 225/2013 date 18 dhjetor 2013, aktgjykimin e gjykatës së Apelit në Prishtinë, PA1, nr. 1081/2012, dhe aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë, P.nr. 1823/2012,*

- te kthej në rivendosje qështjen prej fillimi”.

Pranueshmëria e kërkesës

30. Në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë mbi kërkesën e parashtruesit, Gjykata së pari duhet të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kërkesat e parapara me Kushtetutë, siç specifikohen më tutje në Ligj dhe Rregullore të punës të Gjykatës.
31. Në këtë drejtim, neni 113, paragrafi 7, i Kushtetutës parasheh:
- “Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*
32. Përveç kësaj, neni 49 i Ligjit parasheh që *“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor”.*
33. Në rastin konkret, Gjykata vëren se parashtruesi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion sipas ligjit. Gjykata gjithashtu vëren se atij i është dorëzuar Aktgjykimi i Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 225/2013, më 10 janar 2014, dhe ai e dorëzoi kërkesën në Gjykatë më 28 janar 2014.
34. Prandaj, Gjykata konsideron se parashtruesi është palë e autorizuar dhe se i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion sipas ligjit të zbatueshëm, dhe se kërkesa është dorëzuar brenda afatit kohor prej katër(4) muajsh.
35. Sidoqoftë, Gjykata gjithashtu merr parasysh rregullin 36 të Rregullores së punës, i cili parasheh:
- “(1) Gjykata mund t’i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:(c) kërkesa është qartazi e bazuar”.*
(2) Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:”
[...], ose
b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese;
- [...], ose*
d) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.
36. Parashtruesi pretendon se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, Pml. nr. 225/2013, përfshirë dhe aktgjykimet e instancave më të ulëta i kanë shkelur të drejtat e tij, të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe nenin 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt] të KEDNJ-së.
37. Parashtruesi, lidhur me procedurat në gjykatat e rregullta pohon që: *“Gjykata në asnjë moment nuk bëri përpjekje për tu siguruar një ekspertisë komplete e cila duhej të bazohej në të gjitha rrethanat lidhur me shkaktimin e aksidentit,*

si nga vendi i ngjarjes dhe rrethanat ne teren si dhe kushtet teknike te automjetit”.

38. Lidhur me pretendimet e ngritura nga parashtruesi pranë gjykatave të rregullta, Gjykata vëren se Gjykata Komunale pas kthimit të çështjes për rishqyrtim nga Gjykata e Qarkut në Prishtinë (Aktvendimi AP. Nr. 78/2011, i 21 qershorit 2011), kishte kërkuar një super ekspertizë. Si rezultat i kësaj dhe pas mbajtjes së shqyrtimeve gjyqësore, dëgjimit të palëve dhe pas vlerësimit të ekspertëve kjo Gjykatë përmes Aktgjykimit (P. nr. 1823/2012, të 16 korrikut 2012), parashtruesin e kishte shpallur fajtor për kryerje të veprës penale.
39. Në Aktgjykimin e saj, Gjykata Komunale kishte ardhur në përfundim se:

“Nga faktet e vertetuara me larte gjykata gjeti se ne veprimet e te pandehurit Avdyl Islami ekzistojne te gjitha elementet qensore te vepres penale Vepres se rende kunder sigurise se komunikacionit nga neni 175 al. 5 lidhur me nenin 165 al. 3 me al. 1 të LPK per te cilen veper penale gjykata edhe e shpall fajtor te pandehurin, pasi me pare gjeti se penalisht eshte pergjegjes”.
40. Në lidhje me këtë, Gjykata Kushtetuese ripërsërit se sipas Kushtetutës, nuk është detyrë e saj të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt përkitazi me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta. Roli i gjykatave të rregullta është t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz kundër Spanjës, nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999; shih gjithashtu rastin KI70/11, parashtrues Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima, Aktvendimi për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
41. Gjykata Kushtetuese vetëm mund të shqyrtojë nëse provat janë paraqitur në mënyrë të drejtë dhe nëse procedurat në përgjithësi, të shikuara në tërësinë e tyre, janë mbajtur në mënyrë të tillë sa që parashtruesi të ketë pasur gjykim të drejtë, (Shih, ndër autoritete të tjera, rastin Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar, Nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, i miratuar më 10 korrik 1991).
42. Bazuar në shkresat e lëndës, Gjykata vëren se arsyetimi i dhënë në Aktgjykimin e Gjykatës Supreme është i qartë dhe pas shqyrtimit të të gjitha procedurave, Gjykata gjithashtu gjeti që procedurat në gjykatat e rregullta nuk ishin të padrejta apo arbitrare (Shih, *mutatis mutandis*, Shub kundër Lituaniës, Nr. 17064/06, Vendimi i GJEDNJ-së, i 30 qershorit 2009).
43. Për më tepër, Gjykata Supreme, në aktgjykimin e saj, gjeti se [...]” *Nga shkresat e çështjes dhe përshkrimi faktik i veprës penale rezulton se në veprimet e gjykuarit përmbushen elementet e përcaktuara nga dispozitat e nenit 165 par. 1 të LPK, ndërsa meqë si pasojë e këtij veprimi ka rezultuar vdekja e një personi vepra është cilësuar në pajtim me dispozitat e nenit 171 par. 5 të LPK, prandaj cilësimi i veprës penale me asgjë nuk mund të vihet në dyshim”.*
44. Për arsyet e lartpërmendura, Gjykata konsideron se faktet e paraqitura nga parashtruesi në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e të

drejtave kushtetuese dhe parashtruesi nuk e ka dëshmuar në mënyrë të mjaftueshme si dhe pse aktgjykimet e lartcekura i kishin shkelur të drejtat e tij të garantuara me Kushtetutë.

Kërkesa për masë të përkohshme

45. Parashtruesi kërkon nga Gjykata *“qe te merr vendim LEJOHET masa e përkohshme deri në kohën e rivendosjes, ashtu qe kerkuesi nuk do te thirret ne fillimin e mbajtjes se denimit”*.
46. Lidhur me kërkesën për masë të përkohshme, parashtruesi pohon se: [...] *”Kerkesa per lejimin e masës së përkohshme është e arsyeshme dhe e bazuar në faktin se tanimë, pas përfundimit të të gjitha procedurave para gjykatave të rregullta, pritet qe shume shpejt qe kerkuesi te filloj mbajtjen e denimit”*.
47. Në mënyrë që Gjykata të lejojë masë të përkohshme në pajtim me rregullin 55 (4) të Rregullores së punës, duhet të konstatojë se:
- “(a) pala që kërkon masën e përkohshme ka treguar rastin prima facie për meritat e kërkesës dhe, nëse akoma nuk është vendosur për pranueshmërinë e saj, rastin prima facie për pranueshmërinë e kërkesës;*
- (b) pala që kërkon masë të përkohshme ka dëshmuar se do të pësojë dëme të pariparueshme nëse nuk lejohet masë e përkohshme.*
- (..)*
- Nëse pala që kërkon masë të përkohshme nuk paraqet dëshmitë e nevojshme, Kolegji shqyrtues do të rekomandojë refuzimin e kërkesës”*.
48. Siç u konstatua më lart, kërkesa është e papranueshme dhe prandaj nuk ka rast *prima facie* për qëllim të vendosjes së masës së përkohshme, dhe për këtë arsye kërkesa për masë të përkohshme është qartazi e pabazuar.

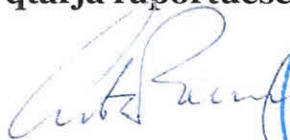
PËR KËTO ARSYE

Në pajtim me nenin 27 të Ligjit dhe rregullat 36 (2), b) dhe d) dhe 55 (4), të Rregullores së punës, më 26 shkurt 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën si të papranueshme;
- II. TA REFUZOJË kërkesën për masë të përkohshme;
- III. T'UA KOMUNIKOJË vendimin palëve;
- IV. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20 (4) të Ligjit;
- V. TË SHPALLË se ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Arta Rama-Hajrizi

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani